

Misja i powołanie rodziny w Kościele i w świecie współczesnym

Tak bowiem Bóg umiłował świat,
że Syna swego Jednorodzonego dał,
aby każdy, kto w Niego wierzy,
nie zginął, ale miał życie wieczne.
Albowiem Bóg nie posłał swego Syna
na świat po to, aby świat potępił,
ale po to, by świat
został przez Niego zbawiony
(J 3, 16-17).

«Panowie, co mam czynić, aby się zbawić?»
«Uwierz w Pana Jezusa - odpowiedzieli mu –
a zbawisz siebie i swój dom».
Opowiedzieli więc naukę Pana jemu
i wszystkim jego domownikom.
Tej samej godziny w nocy wziął ich z sobą,
obmył rany i natychmiast przyjął chrzest
wraz z całym swym domem.
Wprowadził ich też do swego mieszkania,
zastawił stół i razem z całym domem
cieszył się bardzo, że uwierzył Bogu
(Dz 16, 30-34).

Idźcie i głóście:
„Bliskie już jest
królestwo niebieskie”
(Mt 10, 7).

Przykazanie nowe daję wam,
abyście się wzajemnie miłowali
tak, jak Ja was umiłowałem;
żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie.

Po tym wszyscy poznają,
żeście uczniami moimi,
jeśli będziecie się wzajemnie miłowali
(J 13, 34-35).

Ponieważ świeccy, jak wszyscy wierni,
wezвани są przez Boga do apostołstwa
na mocy chrztu i bierzmowania,
dlatego mają obowiązek i prawo,
indywidualnie lub zjednoczeni w stowarzyszeniach,
starania się, by orędzie zbawienia zostało poznane
i przyjęte przez wszystkich ludzi na całej ziemi.
Obowiązek ten jest tym bardziej naglący tam,
gdzie jedynie przez nich inni ludzie mogą
usłyszeć Ewangelię i poznać Chrystusa.
Ich działalność we wspólnotach eklezjalnych
jest tak konieczna, że bez niej
w większości przypadków apostołstwo pasterzy
nie może być w pełni skuteczne
(KKK 900).

Rodzina chrześcijańska jest komunią osób,
znakiem i obrazem komunii
Ojca i Syna w Duchu Świętym.
Jej działanie w dziedzinie
prokreacji i wychowania
jest odbiciem stwórczego dzieła Ojca.
Jest ona wezwana do uczestnictwa
w modlitwie i ofierze Chrystusa.
Codzienna modlitwa i czytanie słowa Bożego
umacniają w niej miłość
(KKK 2205).

Rodzice pierwsi są odpowiedzialni
za wychowanie swoich dzieci.
Wypełniają tę odpowiedzialność najpierw
przez *założenie ogniska rodzinnego*,
w którym panuje czułość, przebaczenie,
szacunek, wierność i bezinteresowna służba.
Dom rodzinny jest właściwym miejscem
kształtowania cnót.
Wychowanie to wymaga nauczania się
wyrzeczenia, zdrowego osądu,
panowania nad sobą, które są podstawą
wszelkiej prawdziwej wolności.
(KKK 2223).

Rodzice powinni uczyć dzieci
podporządkowywać
„wymiarom materialnym i instynktownym...
wymiarom wewnętrznym i duchowym”.

Na rodzicach spoczywa
poważna odpowiedzialność
za dawanie dobrego przykładu
swoim dzieciom.

Jeśli potrafią przyznać się przed nimi
do swoich błędów,
będą mogli lepiej kierować dziećmi
i je poprawiać
(KKK 2223).

Rodzina jest
podstawową komórką życia społecznego.
Jest naturalną społecznością, w której
mężczyzna i kobieta są wezwani do daru
z siebie w miłości i do przekazywania życia.
Autorytet, stałość i życie w związkach
rodzinnych stanowią podstawy wolności,
bezpieczeństwa i braterstwa w społeczeństwie.
Rodzina jest wspólnotą, w której
od dzieciństwa można nauczyć się
wartości moralnych, zacząć czcić Boga
i dobrze używać wolności.
Życie rodzinne jest wprowadzeniem
do życia społecznego
(KKK 2207).

Zadanie społeczne i polityczne
wchodzi w zakres
tego królewskiego posłannictwa czy służby,
w której małżonkowie chrześcijańscy
uczestniczą
na mocy sakramentu małżeństwa,
otrzymawszy jednocześnie przykazanie,
od którego nie mogą się uchylić,
oraz łaskę, która ich wspomaga i ożywia
(św. Jan Paweł II, Adhortacja *Familiaris consortio*, 47).

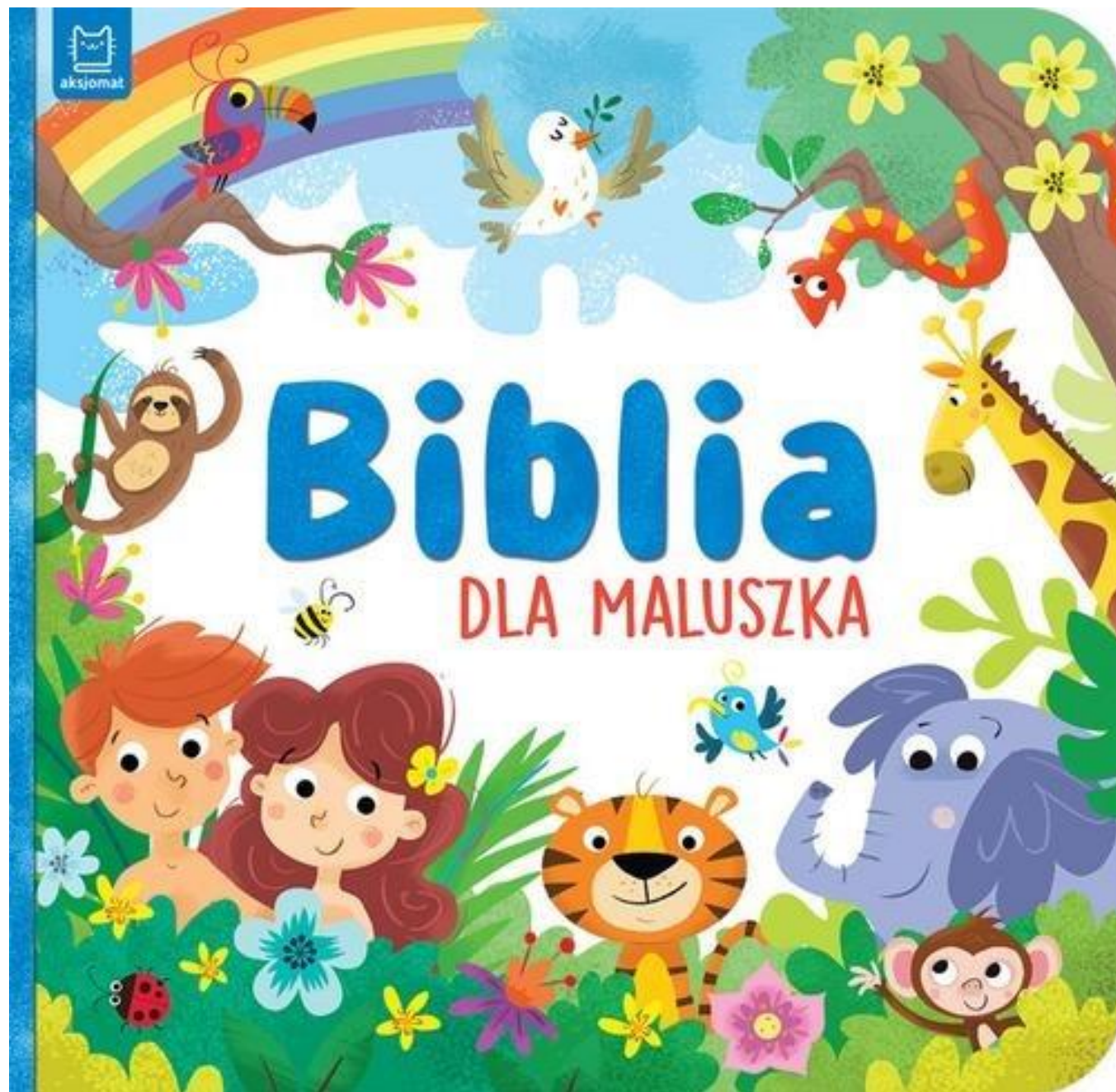
Pomoce:
Rodzinna modlitwa,
Przystępowanie do sakramentów,
Udział w nabożeństwach,
Lektury,
Gry i zabawy,
Aplikacje,
Pielgrzymki,
Bajki i filmy.

Biblia

DLA MALUSZKA

NIEOFICJALNA
BIBLIA
... DLA ...
MINECRAFTERSÓW
HISTORIE BIBLIJNE
OPOWIEDZIANE BLOK PO BLOKU

GARRETT ROMINES | CHRISTOPHER MIKO

Potem wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A był tam pewien człowiek, imieniem Zachaeusz, zwierzchnik celników i bardzo bogaty. Chciał on koniecznie zobaczyć Jezusa, kto to jest, ale nie mógł z powodu tłumy, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamteży bowiem miał przechodzić.

Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego:

«Zachaeuszu, zejść prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu».

Zszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany.

A wszyscy, widząc to, szemrali: «Do grzesznika poszedł w gościnę».

Lecz Zachaeusz stanął i rzekł do Pana: «Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnienie».

Na to Jezus rzekł do niego: «Dzisiaj zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zgineło».

Marta i Maria

W drodze ich podróży przyszedł do nich Jezus. Tam pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go do swego domu. Miała ona siostrę imieniem Maria, która usiadła u stóp Pana i przysłuchiwała się Jego słowom. Natomiast Marta uwijała się koło Jego nóg i przystępowała do posług. Przystąpiła więc do Jezusa i rzekła:

«Panie, czy ci to obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej, żeby mi pomogła».

A Pan jej odpowiedział:

«Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba mało, albo tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będziesz pozbawiona».

Wskrzeszenie Łazarza

Był pewien chory, Łazarz z Betanii, z miejscowości Marii i jej siostry Marty. Maria zaś była tą, która namaściła Pana olejkami i włosami otarła Jego nogi. Jej brat Łazarz chorował. Siostry zatem posłały do Niego wiadomość:

PISMO ŚWIĘTE

BIBLIA

SZUKAJ

ZAKŁADKI

CZYTANIA

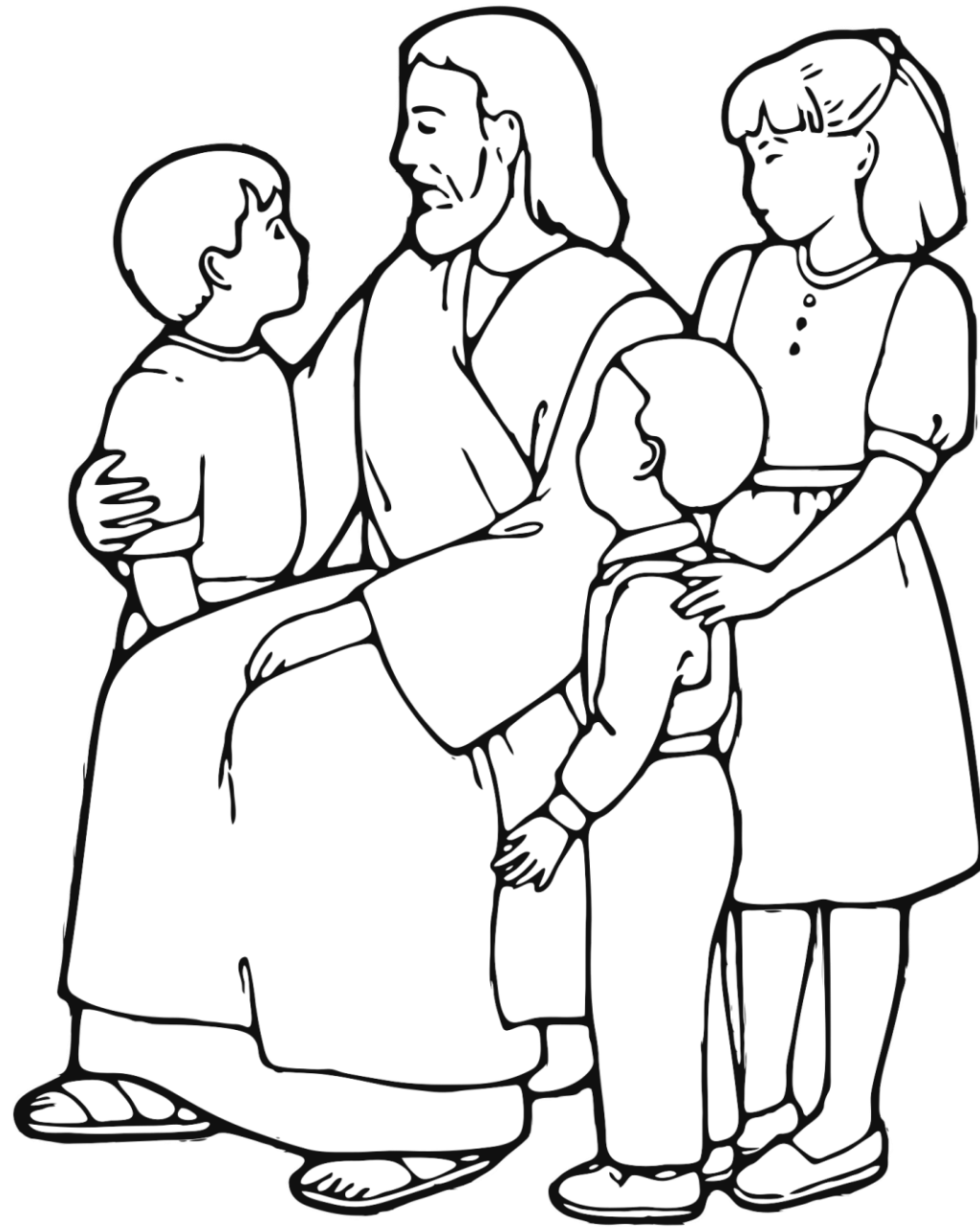

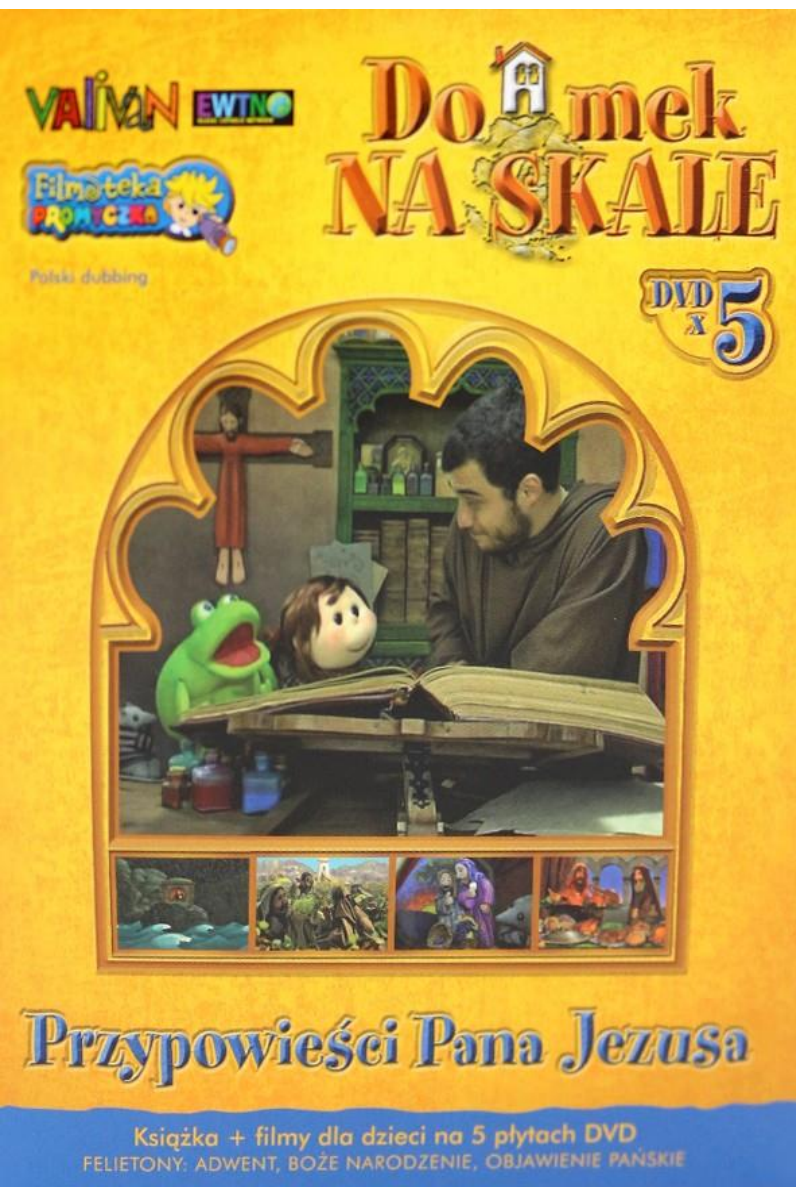
MODLITEWNIK

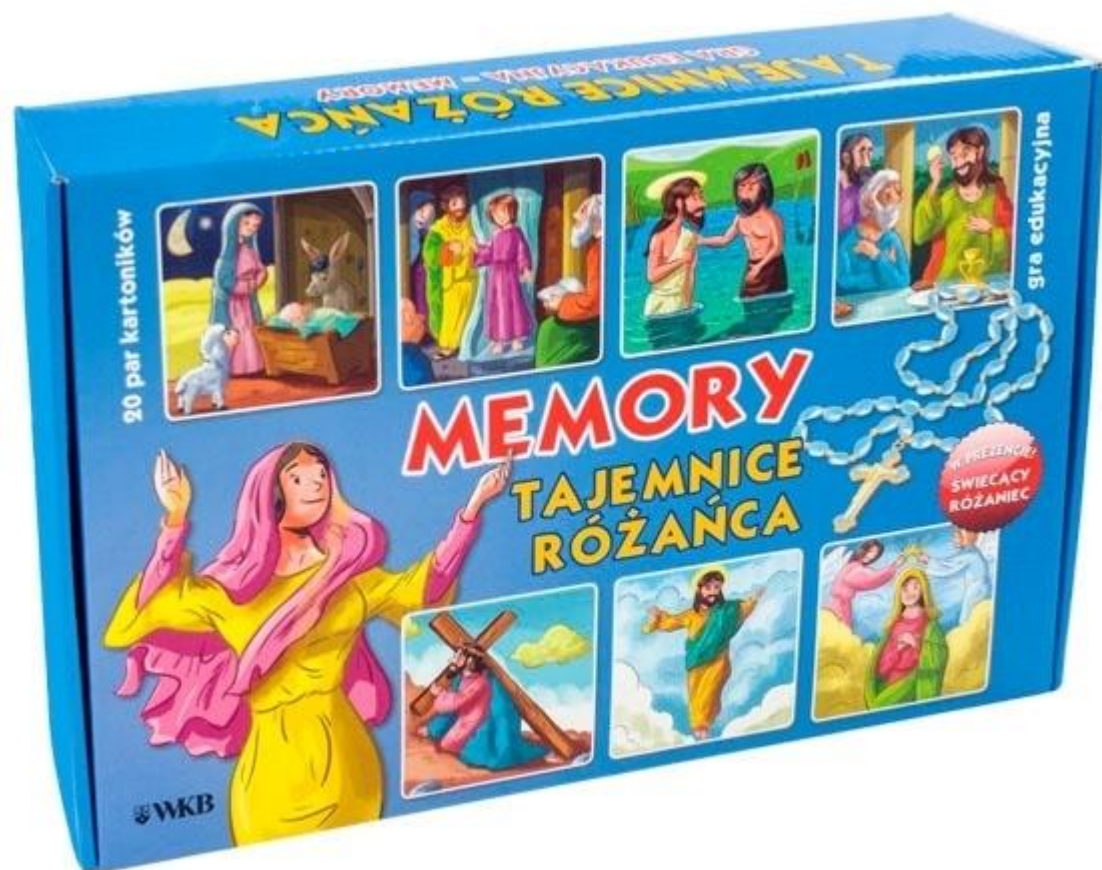
BREWIARZ

Szczęśliwy każdy, kto boi się Pana,
który chodzi Jego drogami!
Bo z pracy rąk swoich będziesz pożywał,
będziesz szczęśliwy i dobrze ci będzie.
Małżonka twoja jak płodny szcep winny
we wnętrzu twojego domu.
Synowie twoi jak sadzonki oliwki
dokoła twojego stołu.
Oto takie błogosławieństwo dla męża,
który boi się Pana.
Niechaj cię Pan błogosławi z Syjonu,
oglądaj pomyślność Jeruzalem
przez całe swe życie.
Oglądaj dzieci twoich synów.
Pokój nad Izraelem!
(Ps 128).

Dziękuję za uwagę!

Opracowanie: Syracyles.pl
Zdjęcie: Pixabay.com

